

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Květen 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděle v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděle v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Starší dorost (10-14 let): úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 5 - květen 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin

Redaktorka: Růžena Černá

Red. rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

LETNICE

Kázání

(kázání Jana Krupy převzato ze sborového časopisu ČCE ve Valašském Meziříčí):

Sk 2, 14 - 39

Je po Velikonocích. Pomalu přibývá těch, které dostihla zpráva o Ježíšově vzkříšení, ale učedníci sami a mnozí jiní z Ježíšova okruhu jsou dál nějak zakřiknutí. Pohybují se Jeruzalémem víceméně obezřetně a s nedůvěrou. Prožili sice několik setkání se Vzkříšeným, padlo přitom pár povzbudivých slov, ale co bude dál? Jak mají plnit úkol, který jim Ježíš zanechal: být jeho svědky do posledních končin země? Pokud by to zůstalo jenom na nich, asi by dnes o křesťanech už nikdo nevěděl. Ale Pán Bůh v tom člověka nenechal. A o tom jsou letnice - svátky svatodušní. Je to svědectví o stejné Boží lásce, která o Vánocích sestoupila do našeho světa, o Velikonocích šla za nás na kříž a pro nás vstala z mrtvých. O letnicích přináší vzpruhu, posilu, něco nového, svěží vítr do naší lidské věčně ustarané obavy a nejistoty. Z nevýrazné skupinky lidí, hlásících se ke vzkříšenému Kristu, tvoří Duch svatý svědky a posly evangelia o Boží lásce. Byli chudí, ale mohli obohatit mnohé. Byli bezbranní, a přece si podrobovali lidská srdce. Nebyli vzdělaní, a přece jejich moudrost, vyvolaná Duchem svatým, změnila dějiny. Když druzí propadali zoufalství, oni si nenechali vzít naději. To všechno díky Duchu svatému.

V této síle oslovuje Petr lid v Jeruzalémě. Přehledně výsměšné otázky o opilosti a bere vážně to, co skutečně vážné je: "Co to má znamenat?" Petr káže a nebere si zrovna servítky. Neobviňuje druhé, ale strefuje se do vlastních řad. Nevyhrožuje, pouze důrazně připomíná, že Ježíšův příběh se bytostně dotýká každého z přítomných. Nezmiňuje lacině kolektivní vinu, připomíná to, co přítomní znali už ze Starého zákona - lidský hřích. Jeho řeč má svou gradaci: "...vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil. Ba víc, učinil Pánem a Mesiášem" A ve vzkříšeném Pánu je vám nabídnuto dopuštění. To není laciná fráze, nýbrž východisko! Nabídka k novému vykročení, k nové cestě a k nové naději.

Petr neřekl vlastně nic mimořádného. Neodhalil nějaké nové netradiční pohledy. Citoval Starý zákon a dal ho do souvislosti s letniční skutečností. Bez daru Ducha svatého by však těžko našel správné propojení a bez téhož Ducha by jeho slova měla sotva tak velký užitek.

Amen.

Jan Krupa

STARŠOVSTVO

Zápis ze schůze staršovstva z 10. května 2005

1. Hospodářské záležitosti:

M.Kolářová přečetla pokladní zprávu za duben - bez připomínek.

2. Údržba majetku

Opravu střechy objednal br. farář.

Opravu sklápěcích židlí zařídila Zd. Kučerová

3. Setkání křesťanů 17. - 19.6.2005

- Sbor v Dittersdorfu dosud neodpověděl na náš dotaz, kdo přijede na Setkání křesťanů do Prahy. M. Drápalová bude informovat Synodní radu, že v současné době nejsme schopni předat seznam účastníků.

- Program setkání je na nástěnce

4. Mládež

- D. Bruncko informoval o schůzkách mládeže a o plánovaném předprázdninovém rozloučení na Vltavě.

- 17.5. bude mít mládež brigádu na úpravu okolí kostela.

- Na příští schůzi staršovstva bude požehnáno vedoucím letních táborů.

5. Diakonie pro zrakově postižené

I. Plhák informoval o velice pěkném víkendovém setkání zrakově postižených v Lanškrouně 29.4.-1.5.2005.

6. Konfirmace

Zkouška konfirmandů před staršovstvem bude v sobotu 25.6. od 18 hod., konfirmace v neděli 26.6.2005.

Staršovstvo souhlasí, aby pro konfirmandy byly zakoupeny Bible.

7. Neformální sborové setkání

se konalo v sobotu 30.4. na chatě u Slabých. Děkujeme manželům Slabým, že každoročně umožňují členům sboru, aby mohli společně strávit krásný den v přírodě.

zapsala: R.Černá

Předání správy sborové pokladny

"Převozník mu podal veslo a vyskočil z loďky...."

Něco podobného se stalo v květnu před třiceti lety Zdeňce Kučerové. Byla jí předána sborová pokladna a ona stále čeká, kdy nastoupí do její loďky někdo, komu by mohla předat veslo.

ZE SBORU

Tradice setkání na chatě u Slabých pokračuje

(poznámka redakce internetové verze: článek v papírové Bráně je prošípován fotografiemi, které zde žet nejsou)

Manželé Dana a Saša Slabých opět zapomněli na své "nikdy více", vyslovené po odjezdu posledního hosta v minulých letech. I letos vyhlásili den otevřených dveří pro členy branického sboru. Navařili hrnce polévky, přivezli hromady talířů, lžic a hrnků, připravili ohniště, rozbitelné památky po babičce umístili na nejvyšší poličku a doufali, že v den D, tj. 30. dubna, bude krásné počasí.

Bylo.

Rostoucí skupinky pravidelných účastníků, i těch, kdo letos přijeli poprvé, postupně zaplňovaly lavice, židle i karimatky - na sluníčku i ve stínu zahrady. Nájezdů však nebyly ušetřeny ani vnitřní prostory chaty.

Našli se i sportovci, kteří se shromáždili v nejdlejší části zahrady

Před obědem byla zahájena první část programu: drátkování. Vedoucí: Jarmila Šmídová.

Je to jednoduché:

Umotá se základ, vloží se kamínek a postupně se přidávají další obloučky - drátek k sobě, podvlíct, udělat smyčku.

A už motají staří, mladí, i ti nejmenší.

Vrcholem setkání byl ovšem oběd - tentokrát u bílé prostřeného stolu na zahradě. Hlavní chod: výborný guláš, který s láskou i s profesním umem pro nás uvařil tatík Pechar. O tom, že všem chutnal, svědčí skutečnost, že hostitelům nezbyl ani kousek. Koláčů a jiných dobrot přivezených příchozími bylo jak na svatbě.

Druhou část programu - povídání o Jeruzalému a o cestě do Izraele - připravil Jan Chadima

program se podařil, můžeme být spokojeni.

Končíme!

Uklízí se.

Pokračování příští rok.

text RČ, foto Jarka Pecharová

(škoda, barevné origiály jsou opravdu lepší)

Hana Bedrníková

Zpráva ze 7.5.2005:

Tomáš, Zuzka a Matouš **Bedrníkovi** oznamují, že se jim v sobotu

7. května 2005 v 6:35 narodila **dcera** a sestra HANA.

Zuzka i Hanička jsou v pořádku. Hanička váží 2.70 kg, měří 48 cm, má tmavé oči, na hlavičce tmavé chmýří a je moc krásná

BLAHOPŘEJEME

ZPRÁVY ZAHRANIČNÍCH ZPRAVODAJŮ

Gruess aus Zürich

Hory, jezera, čokoláda, hodinky, banky, sýry. To je Švýcarsko. Malá hornatá země uprostřed Evropy, rozlohou asi jako polovina České Republiky. Země, která téměř 500 let nezažila válku, neutrální a izolovaná od zbytku Evropy. Země helvetského kříže v červeném poli.

Vznáším se 5500 metrů někde nad Norimberkem a z okénka letadla nad pravým motorem sleduji krásný západ slunce. Pilot čtyřmotorového Avra právě hlásí údaje o rychlosti a počasí. Je 9 hodin večer a já se po hektickém víkendu v Praze vracím posledním letadlem zpátky do Zürichu. Jsem unavený a hlavou se mi honí spousta myšlenek. Nejvíce ale myslím na kamarády a všechny, které mám rád. S některými jsem mluvil sotva půl hodiny, s některými ani to ne a jiné jsem neviděl vůbec. Chce se mi brečet. Nějak jsem si za ty tři dny doma moc zvykl. A až příliš si uvědomuji, co pro mě všichni ve sboru znamenají. Vlastně žádné jiné kamarády nemám, a teď odlétám 800km daleko a uvidím je zase až kdoví kdy...

Cesty z Prahy jsou nejhorší. Ale nemá cenu být smutný, je potřeba žít. Jsem tu již dva měsíce. Začátky byly dost těžké, ale díky velké pomoci kolegů z práce jsme se tu s bráchou už docela zabydleli. Je tu trochu jiný svět. Lidé tu jsou nějak hodnější, nikdo na vás nekřičí, netroubí, každý vám popřeje hezký den, dokonce i v tramvaji. Věci fungují tak jak mají, když si odložíte před obchodem kolo, tak ho tam po návratu zase najdete, lidé dodržují pravidla, nikdo se nesnaží nic přehytračit.

Našel jsem tu sbor, chodím k místním baptistům a je tu docela legrace, vlastně taková mezinárodní legrace. Chodím na skupinku a už se s lidmi ve sboru trochu znám. Pastor je Němec, takový pán ve středních letech. Hodně lidí tu je z Německa, chodí sem i Češi, jeden starý pán s paní, a najdou se tu i například lidé z Británie nebo Finska. Bohoslužby jsou docela podobné několikrát do měsíce se totiž krom klasických bohoslužeb konají ještě tzv. up-to-date bohoslužby. A to je opravdu něco. Místo klasických písní ze zpěvníku se zpívají anglické, německé nebo švýcarské chvály. K tomu hraje kapela - klávesy, kytara, basa a bicí. A co je nejlepší, na bicí hraje pastor, takže když skončí chvály, vstane od aparatury, sundá z hlavy sluchátka a jde kázat :-). Pro nás v Braníku asi něco nepředstavitelného, ale na up-to-date bohoslužby chodí nejen mladí, ale také maminky s dětmi, a co mě nejvíce překvapilo, také staré babičky, které si suverénně stoupnou a chválí Boha. Proč ne? Vždyť máme Bohu vzdávat radostnou oběť chvály. I král David křepčil v trenkách po ulici a chválil Boha - a jeho žena se mu posmívala. Říkám si, že u nás v kostele něco takového chybí, člověka to totiž nesmírně oživí a naplní.

Zürich je mnohokulturní město. Najdete tu snad všechny národnosti světa. Každý pátý obyvatel je cizinec. Takže se člověk většinou domluví anglicky. Když ale někde začnete mluvit německy, okamžitě na vás spustí ve švýcarštině, které se dá rozumět jen stěží a tak musíte vysvětlovat, že rozumíte jen Hochdeutsch. Švýcarština je velice zábavná řeč, je to vlastně hodně silný dialekt němčiny. Slova se píšou německy, ale vyslovují se úplně jinak, a psaná švýcarština oficiálně neexistuje. Nicméně někdy se píše a je to vlastně fonetický přepis, který s němčinou nemá naprosto nic společného a k tomu vypadá velmi komicky.

Jak jsem se vlastně do Zürichu dostal? To je dobrá otázka. Asi nejpřesnější odpověď je zázrakem. Delší dobu jsem se modlil, aby mi Pán Bůh dal práci, která bude užitečná a která mě bude bavit.

Sám jsem nevěděl, co budu dělat, až mi skončí civilka. Tak jsem si hledal práci, četl inzeráty, chodil na pohovory a nějak jsem pořád nic nemohl najít. Všude chtěli něco jiného než jsem uměl. Vypadl na mě papírek "Věř tomu, že Boží POMOC zahrnuje veliké divy a mocné činy, jak to odpovídá Jeho VŠEMOHOUCNOSTI - a věříš správně". Jednou jsem ho dostal na skupince a úplně jsem na něj zapomněl. Docela dlouhou chvíli jsem na něj koukal, trochu jsem nevěřil svým očím, a pak jsem si řekl, "to vypadá, že by se něco mohlo začít dít!" A taky že jo. Druhý den přišla pozvánka z Zürichu na pohovor do malé rodinné firmy složené ze samých nadšenců do počítačů a elektroniky. Původně na místo programátora chtěli přijmout jednoho zkušeného člověka ve věku asi 50 let, s opravdu bohatou praxí. Ale nemohli nikoho najít, až dostali naši odpověď na inzerát, který jsem úplně náhodou našel někde na internetu a který mě zaujal. A tak nakonec místo jednoho člověka vzali dva absolventy.

Je to tak, Boží pomoc zahrnuje veliké divy a mocné činy, často tak velké, že je nedokážeme pochopit. Jak je psáno - svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny. A tak sám nevím, jak dlouho tady budu a co mě všechno čeká, ale dokud budu s Pánem Bohem, tak nikdy nebudu sám.

Srdečné pozdravy celému sboru posílá

Petr Brain Kulhavý

VZPOMÍNKA NA VELIKONOCE

Velikonoční mazanec a malovaná vajíčka

Velikonoce už za 14 dní? Za týden jarní prázdniny? Hmm, aha...to je ale novina! Tak takhle nějak jsem si připadala, když mi oznámili, že Eliščina školička příští ani popříští týden není, a já se přitrouble ptala proč. Když mi došlo, že mezi těmi dvěma bloky volna, kdy nebudou žádné školičky, žádná cvičení v Sokole a žádná setkání matek a dětí v Klubíčku, jsou jen tři školní dny, spílala jsem si. To jsem nemohla zjistit, jak to s těmi prázdninami je? Manžel si mohl vzít dovolenou, kterou stejně potřebuje do května vybrat, a mohli jsme někam jet! Neuteklo mnoho času a maminky ostatních dětí se mě začaly ptát, kam jedeme o prázdninách. Zahanbeně jsem odpovídala, že nikam. Co hůř, jak mi to pořád nedocházelo naplno, sjednala jsem si na dobu jarních prázdnin nějaké schůzky a lidi mi obratem volali zpět, že jsem nevzala v úvahu ty prázdniny a že oni jsou na horách. Trapas. Začala jsem se cítit poněkud neschopně. Neumím si zapamatovat, že jsou prázdniny a svátky! Navíc nejdůležitější svátky křesťanského roku. Nemáme žádný program pro děti, nevím, co budeme tou dobou dělat. Jsem nemožná matka.

Víte, jak to nakonec dopadlo? No, upéct mazanec ani umýt okna a na svátky poklidit jsem moc nezvládla. Ale přestala jsem se dívat kolem sebe a hodnotit se jakoby očima okolí. Prostě jsem, jaká jsem. Přece i apoštol Pavel připouští, že někomu je den jako den. To jsem prosím já. A nakonec bych ty naše právě proběhlé velikonoční svátky nehodnotila vůbec negativně. Sice nebyl ten mazanec, úklid ani obarvená vajíčka, ale každé ráno jsme si při snídani po čtení Hesel s dětmi vyprávěli, co se ten který velikonoční den dělo s Pánem Ježíšem. Velikonoce jsou přece o tom, připomenout si a být vděčný za to, co Bůh pro nás ve svém Synu udělal.

Jožka pro nás naplánoval výlet na kolech. Pro ten účel jsme šli dokoupit druhou sedačku na kolo a helmičku, protože děti máme dvě a sedačku a helmičku jen jednu. Jenže nové modely sedaček měly přijít do obchodů až za týden či dva a staré modely byly vyprodány. Sedačka, kterou jsme měli doma, byla Elišce už poněkud těsná, a tak ji měl zdědit Samík. Jenomže větší sedačka pro Elišku jako by snad ani neexistovala ("takové se snad ani nedělají a teď tu máme stejně jen tuhle poslední").

Ale Bohu díky, narazili jsme na obchod, kde jsme sedačku koupili. Vybírat jsme si moc nemohli, byla poslední, ale Elišce těsná nebyla a protože byla ve výprodeji a navíc, jak už jsem zmínila, poslední, stála nás méně než 50% původní ceny. Hezký dárek od Pána Boha - děkujeme. Na kolový výlet jsme měli krásné počasí a Samík si svou první jízdu na kole (soudě podle nadšeného výskání) patřičně užil.

Hned druhý den jsem šla s dětmi na výlet, který zorganizovali Mazní a jehož součástí byla fáborková hra pro děti s hledáním ukradeného obrazu, který lupič rozstříhal na kusy a schoval po okolí. Děti si hru a své hodnosti, které určovaly jejich povinnosti v družince (naše Eliška ještě několik dní poté stále nadšeně vykřikovala, že ona je ten "Nosič puzzle"), hezky vychutnaly a složily obraz, na němž byl zobrazen odvalený kámen u prázdného hrobu. Také si o něm s tetou Klárkou povídali. Za hezký sobotní program Mazným a Pánu Bohu díky.

Stihli jsme také navštívit prababičku a nechat Elišku jednu noc přespat u babičky a dědy, což je velká atrakce. Čtyři velikonoční dny byly pěkně nabitě a ještě jsme si užili sebe navzájem, širší rodiny, přátel dospěláckých i dětských, připomínali jsme si velikonoční události a děkovali za ně. Co víc mám ještě chtít? Mazanec a obarvená vajíčka? Na to já nejsem. Když příště ten mazanec stihnu, bude to fajn. A když ne - tak je to přece jedno.

Martina Sýkorová

CO NÁS ČEKÁ V ČERVNU

Setkání křesťanů

17. 6. - 19.6.2005 **SETKÁNÍ KŘESŤANŮ**

sobota: dopoledne od 10 hod. biblická práce, odpolední a večerní programy, noc otevřených kostelů, hlavní shromáždění v 17 hod. na Ovocném trhu (Program je na nástěnce v kostele)

Svatební oznámení č. 1

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. (Žalm 37,5)

Marie Maisnerová z Černošic a **Egon Čierný** z Prahy

se s velkou radostí vydají na společnou cestu

18. června 2005 v 10:30 z kostela ČCE Braník.

Svatební oznámení č. 2

Hospodin s námi učinil veliké věci, radovali jsme se

Jarmila Madla Šmídová a **Jan Filip Chadima**

zvou, abychom s nimi byli v jejich veliký den

24. června 2005 v 15 hod. v kostele ČCE Braník

Konfirmace

26.6.2005 Konfirmace

NA ZADNÍ OBÁLCE

Z modlitby Jana Pavla II. k Duchu svatému:

.....Duchu pravdy, prorocství a paměti církve, již zjevuješ hlubiny Boží, ved' lidstvo k poznání Ježíše z Nazareta jako Pána slávy, Spasitele světa a nejvyššího naplnění dějin.

Přijď, Duchu lásky a pokoje!

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)